

Tisková zpráva

Sudetskou historii Liberce by mohla připomínat expozice v zámku

Vyvolat snahy o obnovu společné kultury a života mezi Čechy a sudetskými Němci bylo jedním z cílů Německo-českého kongresu, který se uskutečnil o prvním červnovém víkendu v Augsburgu u příležitosti 68. sudetoněmeckého sjezdu. Pozvání přijal také náměstek primátora Liberce Jan Korytář, který na tomto setkání představil svůj záměr na vytvoření rozsáhlé expozice o společné historii a staletém soužití obou národností v někdejší hlavním městě sudetských Němců.

„Dlouhodobě zastávám názor, že bychom měli rozvíjet komunikaci a spolupráci se sudetskými Němci a jejich potomky. Chci proto více pracovat s faktem, že Liberec byl dříve do značné míry hlavním městem sudetských Němců. Usiluji o to, aby tady vznikla expozice, která by naši společnou historii co nejvíce přiblížila. Jejím cílem by nebyl jednostranný pohled na minulost Sudet, rád bych aby výstava současníkům ukázala, jak historie vypadala, s uvedením pozitivních i negativních stránek. Ideálním místem pro umístění expozice by mohl být Liberecký zámek,“ vysvětluje náměstek primátora pro ekonomiku, strategický rozvoj a dotace Jan Korytář.

Začne proto jednat s německými partnery, kteří by se chtěli na takovém projektu podílet. *„Mohli bychom společně získat peníze na budoucí expozice, tak aby se zámek stal turistickým lákadlem pro Čechy i Němce. Takové využití zámku by bylo nepochybným přínosem pro rozvoj města. Jedním z možných zdrojů financování je Česko-německý fond budoucnosti, který pomáhá stavět mosty mezi Čechy a Němci,“* dodává Jan Korytář.

Do bavorském Augsburgu odjel náměstek na oficiální pozvání jako zástupce města. *„Mnozí lidé by byli asi překvapeni, kdyby zjistili, jak vstřícní jsou například sudetští Němci z krajské skupiny Reichenberg, kteří mají k našemu městu citový vztah stejně jako my, co jsme se tady už narodili. Je škoda těchto kontaktů nevyužívat,“* myslí si náměstek Jan Korytář, kterého překvapila uvolněná atmosféra celého sjezdu s často znějící češtinou.

Žádné útočné projevy, jak by si někdo myslel, tam nezazněly. Naopak, projevy byly plné hledání porozumění a prostoru pro spolupráci. Opakovaně zazněla hlavní myšlenka, že sudetští Němci mohou být určitým mostem mezi různými národy, třeba mezi Němci a Čechy. *„Jednoduchá myšlenka, která je však zatím nedoceněná a nenaplněná,“* tvrdí Jan Korytář a dodává: *„Na obou stranách hranice najdete lidi, kteří vidí jen svoji pravdu, většina je ale těch, co si uvědomují, že skutečnost je složitější, křivdy se děly z obou stran, byt v různé míře a intenzitě. Blízký je mi názor, který zastávala většina lidí, se kterými jsem mluvil - na minulost nesmíme zapomenout, ale nemá cenu se v ní také neustále rýpat. Pojďme se více dívat do budoucnosti a přemýšlejme o tom, jak můžeme spolupracovat a co můžeme udělat proto, aby se hrůzné činy z minulosti už neopakovaly,“* říká náměstek.

Sjezd uspořádalo Sudetoněmecké krajské sdružení. To zastupuje zájmy Němců, kteří museli po druhé světové válce opustit Československo. Právě do oblasti Augsburgu zamířilo z Liberce při poválečného odsunu velké množství sudetských Němců.